SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIE

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, piastunko polskiej mowy, módl się za nami.
Święta Kingo, zasłużona dla polskiej kultury módl się za nami.
Święta Kingo, patronko kopalni soli, módl się za nami.
Święta Kingo, przemożna patronko nasza, módl się za nami.
Kyrie, elejson, Chryste, elejson, Kyrie, elejson. Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas.
Abyśmy prawdziwie chrześcijańskim życiem nieustannie uwielbiali dobroć miłosiernego Boga, uproś nam święta Kingo.
Abyśmy w codziennych doświadczeniach zaufali Bożej Opatrzności, uproś nam święta Kingo ...

Żywot Świętej Kingi

Śmierć szczęsnej pani przez trzy dni ukrywano ze względu na wiele niebezpieczeństw zagrażających w tym czasie, zwłaszcza ze strony wojska Wystupka, wielkiego rozbójnika, iżby przypadkiem na wieść o śmierci pani, nie wtargnął wrogo do klasztoru, by go ograbić.

Wtedy pewien kanonik, człowiek świątobliwy, i pobożny, ujrzał w duchu, że w owej godzinie szczęsna pani zeszła z tego świata, żyjąc w Chrystusie, jak to zostało już powiedziane.

Gdy to opowiedział innym kanonikom, zaraz wysłali posła do Sącza. Po sprawdzeniu, że tak się rzecz ma, przez wspomnianego posłańca zganili siostry mówiąc, dlaczego ukrywały tak niewymowny sakrament, już objawiony przez Boga w odległych okolicach?

Wtedy pierwszy raz zadzwoniły dzwony i wszyscy odprawili obrzędy żałobne z należytym nabożeństwem.

Wszystkim chrześcijanom powinno być wiadome, że Jezus Chrystus, dawca zmiłowań i wszelkich pociech, który zawsze jest chwalebny w swoich dziełach i przedziwny w swoich świętych, gdy zbliża się wieczór świata, pokorną służebnicę swoją, panią Kingę, córkę Beli niegdyś króla Węgier, w roku swego Wcielenia 1292, 24 lipca, wyprowadziwszy z więzienia ciała do ojczyzny, nie przestał wsławiać wielkimi i wieloma cudami.

Po opuszczeniu wielu z nich, jedynie niewiele znaków jej świętości znajduje się w tym kodeksie, i to w krótkim ujęciu.

(Źródło: *„Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej”* str. 274. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMCConv.).

Kościół Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika. Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. Rys. Arch. Aleksandra Pabjan.

ROZWAŻANIE

„Potem zwrócił się do samych uczniów i rzekł: «Szczęśliwe oczy, które widzą to, co wy widzicie. Bo powiadam wam: Wielu proroków i królów pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć, co słyszycie, a nie usłyszeli». (Łk 10, 23-24). Błogosławieństwo to bardziej, niż do uczniów, jest skierowane do oczu, które patrzą na to, na co oni patrzą. Jest ono dla nas, czytelników, którzy dzięki słowom naocznych świadków, możemy kontemplować to, co pragnęli zobaczyć królowie i prorocy. Jest to błogosławieństwo formułowane pod adresem oglądania, które zakłada słuchanie. Spojrzenie Syna przechodzi teraz z Ojca na braci. Ale zwrócone jest jeszcze bardzo daleko, do przodu i do tyłu: w przyszłość, do tych, którzy uwierzą w Niego; w przeszłość, do tych, którzy oczekiwali Go. Ten, którego uczniowie mają przed sobą, jest ośrodkiem przeszłości i przyszłości, sensem całych dziejów jako pragnienie i błogosławieństwo, obietnica i wypełnienie. Oblicze tych, którzy oglądają, objawia tajemnicę Boga: wzajemną miłość Ojca i Syna, w której głębi zachowani są wszyscy

mali. Uczeń to ten, kto „patrzy” na Jezusa i „słucha” Jego słowa, wyjaśniającego to, co uczeń widzi. Ten, kto coś widzi, powinien usłyszeć wyjaśnienie. Dlatego słuchanie pozostanie na zawsze, dopóki nie zobaczymy Słowa i nie będziemy rozmawiać twarzą w twarz z Obliczem. Współcześni mu najpierw Je oglądali, a później musieli Go słuchać, by Je widzieć. My najpierw musimy słuchać, a potem Je widzimy. Najpierw istniała sytuacja naocznych świadków, którzy stali się sługami Słowa (Łk 1, 2); druga sytuacja to nasza, jesteśmy o tym pouczeni, abyśmy dając jej posłuch, zostali jak oni przekształceni w Syna i byśmy zobaczyli na naszej twarzy odbite Jego Oblicze. Uczeń, obecny i przyszły, powinien być świadomy ogromnego przywileju: jego oczy patrzą, a jego uszy słyszą wypełnienie całej obietnicy Bożej. Widząc Jezusa, słucha Słowa, które przynosi miłość Ojca; a kiedy słucha Słowa, zostaje wprowadzony w oglądanie Go w wierze. Święta Kingo naucz nas dostrzegać Chrystusa w naszym życiu i naśladować Jego miłosierdzie.
ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie z 104 Czuwania ku czci św. Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 4 listopada 2025 r., odbyło się po raz 104 Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy, uczestnicy przystąpili także do sakramentu pokuty i pojednania. W modlitwie różańcowej, powierzaliśmy Najświętszej Maryi Pannie młodzież, która 25 października przystąpiła do Sakramentu Bierzmowania, prosiliśmy o życie wieczne dla naszych bliskich zmarłych, o Boże błogosławieństwo i wszelkie łaski w Roku Jubileuszowym 2025 dla naszej Ojczyzny. W Ewangelii usłyszeliśmy przypowieść o zaproszonych na ucztę. Gospodarz uczty, który w tej przypowieści oznacza Pana Boga wyraża swoje najgłębsze pragnienie: «aby mój dom był zapełniony». (Łk 14, 23). Jezus mówi: „W domu Ojca mego jest wiele mieszkań” (J14, 2) dokładnie tyle, ilu jest ludzi. Wszyscy są bowiem Jego dziećmi! Po pierwszym wysłaniu Słowa jako Prawa do Izraela i drugim jako ciała do potrzebujących, teraz następuje trzecie jako głoszenie powierzone uczniom. To przepowiadanie zwraca się do wszystkich aż po najdalsze krańce ziemi (Dz 1, 8). Przez wszystkie drogi świata, przekraczając wszelkie płoty (Prawo) lub mury podziału (Ef 2, 14), „to zbawienie Boże posłane jest do pogan, a oni będą słuchać” (Dz 28,28). Pierwsze powołanie znajduje się w Prawie i Prorokach, drugie w Ewangeliach, trzecie w Dziejach Apostolskich. Pierwsze głosili Mojżesz i Eliasz, drugie Jezus, a trzecie apostołowie. Tak jak pierwsze (Łk 9,30n; 24,27nn), tak i trzecie prowadzi do Jezusa. On jest sercem świata, punktem docelowym przeszłości i przyszłości, odwiecznym dziś Ojca. Jest Synem, w którym każdy człowiek jest zbawiony. Wezwanie pogan na ucztę przy jedynym stole w domu Ojca objawia nieprzeniknione bogactwo Chrystusa i sprawia, że w oczach wszystkich jaśnieje tajemnica Boga. On jest miłością i nie może nie kochać wszystkich, ponieważ jest Ojcem wszystkich (Ef3,4-9). My jesteśmy „Jego dziełem” jako stworzeni w Chrystusie, Jego Synu (Ef 2, 10). Tak jak właściciel jest zmuszony oglądać swoje pole, tak Bóg jest zmuszony oglądać swoje dzieci. I chce je przymusić, choć pozostawia ich wolnymi, aby cieszyły się Jego ucztą! Liturgię Słowa przygotowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Korczyńskiej. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim. Uczestnicy otrzymali także kolejny, 66 numer pisma wydawanego w naszym Sanktuarium – „Szczypta Soli”. Serdecznie zapraszam Kapłanów i Wszystkich Pielgrzymów na kolejne Czuwanie w Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie w dniu 2 grudnia 2025 r. o godzinie 17.00. Święta Kingo, nasza Patronko, wspieraj nas w naszym dążeniu na ucztę życia wiecznego.

ks. Paweł Majewski - Kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

Patronka Miasta
(Ps. 45, 11-12. 14-15. 16-17)

Ref: Święta Kingo, Ty jesteś Patronką
I nadzieją Nowego Korczyna.
Niechaj Twoja modlitwa, Boża łaska i miłość
umacnia nas w życia godzinach.
Niechaj Twoja modlitwa, Boża łaska i miłość
umacnia nas w życia godzinach.

1) Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha,
zapomnij o swym ludzie, o domu swego ojca.
Król pragnie twego piękna,
On twoim Panem,
oddaj Mu pokłon

2) Córa królewska wchodzi pełna chwały,
w złotogłów odziana. W szacie wzorzystej
Do Króla ją prowadzą,
za nią przywodzą do ciebie,
dziewice, jej druhny.

3) Wiodą je z radością i w uniesieniu,
wkraczają do królewskiego pałacu.
Synowie twoi zajmą miejsce twych ojców,
ustanowisz ich książętami,
na całej ziemi.

Alleluja, alleluja, alleluja.
****
ks. Paweł Majewski

Kolejne czuwania: 6 stycznia, 3 lutego, 3 marca 2026 r.